

torstai 18. helmikuuta 2016

”Uuden evankeliumin” liike eksyttämässä seurakuntaa lavealle tielle – ”Vastustamaton Voima (Force)” vastaa Pyhää Henkeä

Tässä erittäin tärkeä ja varoittava ajankohtainen artikkeli hengellisestä erottamisesta nykypäivänä, jotta voisimme ymmärtää suunnattoman petoksen, joka on tunnusomaista lopunpäiville. Väärät kristilliset johtajat ovat tällä hetkellä johdattamassa massoja väärennetyn, ”uuden evankeliumin”, avulla hyväksymään Jeesusta jäljittelevä väärä maailmanmessias (+Ilmestyskirjan Väärä profeetta, [Ilm. 13:11-18](#)), laittomuuden ihminen, joka on Raamatun Antikristus. Tämä harhauttava toiminta kuvaillaan Raamatussa väkevänä eksytyksenä ([2. Tess. 2:11-12](#)), jonka piiriin kuuluu ”Planetaarinen Helluntai”, joka jäljittelee oikeaa Pyhän Hengen aikaansaamaa Helluntaita ensimmäisellä vuosisadalla. Esimakua Pyhää Henkeä matkivasta ”Voimasta” on koettu Star Wars -elokuvissa, joissa Force (Voima) on jokaista persoonaa yhdistävä ja voimaannuttava antikristillinen henki. Elämme totisesti vaarallisia aikoja. Artikkelin suomensi: Samuel Korhonen

Johtavatko kristilliset johtajat seurakunnan eksytyksen lavealle tielle?

Are Christian Leaders Leading the Church Down the Broad Road of Delusion?

December 9th, 2015 by **Warren B. Smith**

Miksi seurakunnassa on tuskin ollenkaan hengellistä erottamista? . . . Miksi on niin harvoja varoituksia koskien väärennettyä ”uuden evankeliumin” liikettä, joka halventaa Jeesuksen Kristuksen persoonaa ja uhkaa Hänen seuraajiensa elämää? - Warren B. Smith

Konservatiiviset kristityt puhuvat usein sammakko-analogiasta, jossa sammakkoa keitetään kattilassa niin hitaasti ja vähitellen, että se kuolee, ennenkuin edes tajuaa, mitä on tekeillä. Silti moni uskova tarinaa kertoessaan ei ymmärrä, että aivan sama on tapahtumassa hänelle itselleen. Kuinka muuten selität ”uuden evankeliumin” liikkeen nopean nousun samalla, kun seurakunnassa sanotaan tuskin yhtään huolestunutta sanaa siitä, mitä on tapahtumassa? Kun ”uuden evankeliumin” kannattajat jatkavat bestselleriensä julkaisemista ja kerääntyvät radio-aalloille aina vain lukuisampina, niin

kristikunnassa on outo hiljaisuus. Onko seurakunnalla mitään käsitystä siitä, mitä on tekeillä?

Niin usein olemme kuulleet kiihkeästi toistettavan: ”Emme koskaan voi antaa tapahtua uudelleen, mitä tapahtui Saksassa.” Ja kun meillä on kaikki holokaustin muistelukset, eloonjääneiden todistukset ja valtavat määrät kirjoja aiheesta, olemme tehneet aika hyvää työtä vakuuttaessamme itsellemme, ettemme koskaan tee samoja virheitä, kuin saksalaiset salliessaan jonkun Hitlerin kaltaisen nousta keskuudestaan. Ajattelemme, että amerikkalaiset eivät koskaan katselisi sivussa ja sallisi jotakin tuollaista tapahtua täällä meidän maassamme. Meidän demokraattinen prosessimme ja vanhanaikainen maalaisjärkemme eivät koskaan sallisi sitä.

Johdannossa Hitlerin kirjan *Taisteluni* vuoden 1999 painokseen Konrad Heiden kuvailee, kuinka kaikki, mitä Hitler aikoi tehdä, oli paljastettu hänen varhaisissa kirjoituksissaan:

Vuosien ajan kirja *Taisteluni* oli todisteena maailman sokeudesta ja omahyväisyydestä. Sillä sen sivuilla Hitler ilmoitti – kauan ennen tuloaan valtaan – veren ja kauhun ohjelman sellaisessa musertavan vilpittömässä itsepaljastuksessa, että harvoilla sen lukijoilla oli rohkeus uskoa siihen. Jälleen kerran todistettiin, ettei ole tehokkaampaa salaamisen menetelmää kuin laajin julkisuus. [2]

Jotenkin kristityt eivät näytä ymmärtävän Jeesuksen varoituksia siitä suunnattomasta petoksesta, joka on tunnusomaista lopunajalle. Ehkä petettyinä luulemaan, ettei meitä voida pettää, emme ota tarpeeksi vakavasti varoituksia, että Hitlerin kaltainen antikristus-hahmo nousee eräänä päivänä hallitsemaan maailmaa – ja että monet itseään kristityiksi kutsuvat tukevat tätä hengellistä väärennöstä, joka itseasiassa tulee Kristuksen nimessä. Vastustajamme haluaa meidän luulevan, että nämä varoitukset ovat toisille ihmisille ja toiselle ajalle. Silti Raamattu ja Jumalan Henki sisimmässämme kertovat meille, että niin ei ole. Kun tutkimme Raamattua ja kun valvomme ja rukoilemme ja tarkkailemme tapahtumia kaikkialla ympärillämme, niin ymmärrämme, että nämä Jeesuksen edeltä kuvailemat tulevat ajat ovat nyt yllämme.

Toisessa kirjeessään korinttolaisille Paavali varoittaa heidän haavoittuvuudestaan ja alttiudestaan väärälle opetukselle Jeesuksen nimessä. Hän sanoo, että jos joku lähestyy heitä ”toisen evankeliumin” ja ”toisen hengen” kanssa, niin he voivat oikein hyvin mennä sen mukaan (2. Kor. 11:3-4). Aiemmin samassa kirjeessä Paavali oli epäsuorasti kannustanut korinttolaisia, etteivät olisi tietämättömiä vihollisensa juonista, ettei heitä käytettäisi hyväksi (2. Kor. 2:11). Paavali sanoi efesolaisille, että meidän on häpeällistä jo puhuakin pimeyden teoista, mutta kun paljastamme niitä, niin ne tuodaan valoon (Ef. 5:12-13). Hän myös kertoi heille, ettei ollut lakannut varoittamasta heitä yötä päivää kolmen vuoden ajan, että seurakunnassa nousisi miehiä, jotka olivat ”julmia susia” ja ”puhuisivat väärää puhetta” yrittäessään johtaa ihmisiä pois uskosta vihollisen leiriin (Apt. 20:29-31). Ottakaamme tänä päivänä vaari näistä samoista varoituksista.

Ja on todella hyvin huolestuttavaa nähdä, kun monet tämän päivän kristilliset johtajat käyttävät samoja sanoja ja ilmauksia kuin heidän ”uutta evankeliumia” edustavat kollegansa. ”Uusi ilmoitus”, joka kuvailee kuinka suuri ”Jumalan liikehdintä”, vie uskovat ”raskaana päämäärästä” ”uudelle hengelliselle tasolle ja ”uuteen ulottuvuuteen”, kuulostaa paljon enemmän ”uudelta evankeliumilta” kuin perinteiseltä Jeesuksen

Kristuksen evankeliumilta.

Ovatko kristilliset johtajat johtamassa seurakuntaa alati lähemmäs ristiä, vai alati lähemmäs ”Planetaarista Helluntaita”? Miksi seurakunnassa on tuskin lainkaan kutsua hengelliseen erottamiseen (paitsi, että uskovia varoitetaan eksymästä epäilemään nimitettyjä kristillisiä johtajiaan)? Miksi hengellinen kokemus menee hengellisen erottamisen edelle? Miksi varoitetaan niin vähän väärennetyistä ”uuden evankeliumin” liikkeestä, joka halventaa Jeesuksen Kristuksen persoonaa ja uhkaa Hänen seuraajiensa elämää? Miksi ”uusi ilmoitus” on monissa palvelutyöjärjestöissä alkamassa syrjäyttää Jumalan kirjoitetun Sanan? Miksi kristittyjä valmistetaan vain siunauksiin eikä vainoon? Mitä oikein on tekeillä?

Joutuuko seurakunta odottaessaan vain herätystä ja oikean Kristuksen paluuta sen yhden peittäväksi, joka tulee Kristuksen nimessä ja teeskentelee olevansa Hän? Luuleeko yllätetty seurakunta väärennetyin Kristuksen ”Planetaarista Helluntaita” siksi suureksi ”Jumalan liikehdinnäksi”, jota heidän on käsketty odottaa? Olemmeko joutumassa Raamatussa kuvailtuun väkevään eksytykseen? Onko yhtään hyvää syytä ainakin harkita tätä mahdollisuutta?

Profeetta Daniel mainitsee ”linnoitusten (KJV: force = voima)” Jumalan antikristuksen yhteydessä (Dan. 11:38). ”Uuden evankeliumin” ”Jumala” kysyy Neale Donald Walsch’ilta: ”Entäpä, jos minä en ole lainkaan 'ihminen' vaan sensijaan, Voima (Force)? [3] Ihmeiden kurssin ”Kristus” toteaa, että jokaisessa persoonassa on ”vastustamaton Voima”. [4] Marianne Williamson selittää, että tämä ”universaali voima” voidaan ”aktivoida” jokaisessa persoonassa ja sillä on ”voima saada kaikki kohdalleen”. [5] ”Uuden evankeliumin Kristus” kertoo Barbara Marx Hubbard’ille, että ”Planetaarisen Helluntain” päivänä ”planetaarinen hymy” leiskahtaa koko ihmiskunnan kasvoilla; että ”hillitön ilo”, jota hän kuvailee ”voiman ilona”, ”väreilee” läpi ihmiskunnan yhden ruumiin. [6] Benjamin Creme kuvailee tapahtumaa ”helluntaikokemuksena kaikille”. [7] Ihmeiden kurssin ”Kristus” kertoo, kuinka maailma loppuu ”rauhaan” ja ”nauruun”. [8]

Onko kukaan pohtinut voisiko tämä sama ”Voima” jäljitellä Pyhää Henkeä seurakunnissa ja tuottaa ”herätyksiä” ja ”Jumalan liikehdintöjä”, jotka eivät todellisuudessa ole ”herätyksiä” eikä ”Jumalan liikehdintöjä” ollenkaan? Onko ”linnoitusten (voimien) Jumala” valmistamassa seurakuntaa ”Planetaariseen helluntaihin”? Eikö meidän pitäisi tehdä perusteellisempaa työtä koetellessamme henkiä? Olemmeko asettaneet uskomme ja luottamuksemme ennemmin kristillisiin ”johtajiin” kuin Jumalaan? Olemmeko kaikki puhuneet itsemme ulos lopunajoista? Olemmeko kaikki sopineet, että vaino on jotakin sellaista, josta meidän ei tarvitse olla huolissamme? Olemmeko rukoilleet Jumalaa, ettemme tulisi eksytetyiksi ja petetyiksi?

Kirjassani [The Light That Was Dark \(Valo joka oli pimeää\)](#) kirjoitin seuraavaa: ”Selvästikin monet, jotka sanoivat olleensa 'uskossa', tulisivat myös pian osaksi petosta, elleivät jo olleet.”

Olimmeko jo todistamassa Raamatussa ennustettua suurta ”luopumusta”? Oliko Raamatun mainitsema ”laittomuuden salaisuus” jo tekemässä petollista työtä ”valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä”...? Hylkäisivätkö itseään kristityiksi kutsuvat uskonsa Raamattuun ja Raamatun Kristukseen? Liittyisivätkö he ekumeeniseen liikkeeseen, joka rakkauden ja Jumalan ja yhteyden nimissä uhraisi Raamatun totuuden

ja jonakin päivänä kenties sulautuisi itse New Age'iin?

Jeesus varoitti, että sellainen usko johtaisi, ei elämään, vaan lopulliseen perikatoon: *”Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät”* (Mt. 7:13-14). [9]

Voisiko olla, että syy siihen, että seurakunta on niin tietämätön ”uuden evankeliumin” liikkeestä, on, että sitä johtaa tuo sama henki ja se matkaa tuota samaa laveaa tietä? Onko se tapahtumassa nyt aivan silmiemme edessä?

(Lisää tietoa kirjassa: [*False Christ Coming: Does Anybody Care*](#), Warren B. Smith)

Viitteet:

1. NBC News “Special Report: America on Alert,” Tom Brokaw hosting Marianne Williamson as guest, September 16, 2001 broadcast transcript (Livingston, New Jersey: Burrelle’s Information Services).
2. Adolph Hitler, *Mein Kampf* (Sixth Pressing), translated by Ralph Manheim (Boston: Houghton Mifflin Co.: Mariner Books, 1999), p.xv.
3. Neale Donald Walsch, *Conversations with God: Book 3*, p. 325.
4. *A Course in Miracles: Combined Volume*, (Text) p. 479.
5. Marianne Williamson, *Healing the Soul of America*, p. 13.
6. Barbara Marx Hubbard, *The Revelation*, p. 243.
7. Benjamin Creme, *Maitreya’s Mission: Volume Two* (Los Angeles: Share International Foundation, 1993), p. 239.
8. *A Course in Miracles: Combined Volume*, (Manual for Teachers) p. 37.
9. Warren B. Smith, *The Light That Was Dark*, p. 150.

Lähetänyt Olli-R klo [13.46](#)